

Zásadní objev vědců:

Nikdo nepřichází na svět jako homosexuál. Neexistuje žádný vědecký údaj na podporu genetické nebo biologické přitažlivosti k individu u stejného pohlaví

Věda uvádí ideologii LGBT na pravou míru

Nikdo nepřichází na svět jako homosexuál

Gay a genetika

Věda uvádí věci na pravou míru

Silvana de Mari

řetězce genů

Vědecká studie potvrzuje, co jsme vždy tvrdili: tzv. homosexualita nezná žádnou genetickou determinaci, nejvýše neurčitou predispozici. Všechno se rodí v mozku. To ostatní je vliv prostředí a kultury. Všechno ostatní je mentální návyk, a mentální návyky je možno měnit.

Směrodatná vysoce odborná revue *Science* publikovala důležitou a závažnou studii italského vědce Andrea Ganny o tzv. homosexualitě, nepatřičně pojmenovaném chování, které někteří jedinci praktikují po část života anebo i po celý život, když se vzdávají skutečné sexuality ve prospěch erotických praktik s osobami stejného pohlaví. Jedná se o praktiky samozřejmě sterilní, které ovšem tím, že dosahují v současné době velkého rozšíření, zvyšují exponenciálním způsobem šíření nakažlivých pohlavních chorob konečniku.

Bez jakékoliv nevole vůči osobám, které se skrývají za literami akronymu LGBT, je třeba konstatovat, že sexualita je způsob, jakým příroda vyváří další generace, tzn. pokračování života: děje se tak skrze setkání gamet mužských a ženských. Améby neznají sex, my ano. Tam, kde nedochází k tomuto životně nezbytnému setkání, tam není ani sexualita. Je to něco jiného. V nás, lidských bytostech, se spojuje příroda a kultura. Nejsme jen příroda, a kultura nemůže postupovat proti přírodě: má být její korunou, má být kapacitou, která naplňuje obsah tužby i ducha a nepopírá je.

Sexuální, neboli produktivní orgány slouží k reprodukci. Jelikož Autor přírody je moudrý, vložil do sexuálních orgánů, a pouze do nich, intenzivní, mimořádnou rozkoš zvanou orgasmus a do mozku přitažlivost k osobám jiného pohlaví, jinak by náš život vedl k vyhasnutí.

Orgasmus, pohlavní rozkoš, je prostředek: dítě je cíl. V epoše '68 lidstvo oddělilo sexualitu od plození: rozkoš přestala být pouhým prostředkem a se stala konečným cílem. Sexualita byla zbavena své zděděné síly a byla redukována na zábavu, na pouhou rozkoš. To však nemění situaci. Rozkoš je pouze v sexuálních orgánech. Neexistuje v prostatě ani v trávícím traktu, který má slou-

žit pouze k trávení, protože má charakter „nevraživý“, málo sdílný, má-li být použit pro zábavu, jítí se, a když se jítí, je to zlé. To, co mnozí zaměňují za orgasmus, to co s *homosexuální orientací* bylo převedeno na senzaci pokládanou za orgasmus v rovině rozumu, je banální „alarm organismu před poškozením“.

A konečně studie potvrzuje to, co jsme vždy tvrdili: tzv. homosexualita není vůbec genetickou determinací, neboli předurčením. Maximálně může jít o velmi vágní a neurčité predispozice pocházející z tisícových genetických variant. Všechno ostatní se rodí teprve v rozumu, jako vliv prostředí a kultury. Všechno ostatní je mentální návyk, a mentální návyky je možno změnit.

Sexualita vytržená z reprodukce, tedy fakt, že tzv. homosexualita je zcela sterilní, nepokládá se už za defektní stav. Nacházíme se totiž v epoše, která nemiluje děti, která přeměnila sexualitu na hračku či zábavu.

Někteří navrhuji, aby tzv. homosexualita byla zařazena do fyziologických variant, jako např. levo-rukost, charakteristika, která byla dříve něčím odmítaným, nebo jako rezavé vlasy, dříve pohrdané. Jsou to ve skutečnosti směšná přirovnání. Levák může být vynikající tenista, výborný vědec jako Leonardo da Vinci, vynikající prostě v jiné věci. Kdo má rezavé vlasy, má rezavé vlasy a nic se neděje. Muž, který má poměr s jinými muži v podmínkách tzv. „násilné vášně“ však nebezpečně umocňuje riziko pohlavní nákazy, která podle různých statistik osciluje číselně mezi 20 a 140% a 17x zvyšuje riziko rakoviny konečníku. Homosexuální osoby ztrojnásobují riziko psychiatrických onemocnění a mají zvýšenou náklonnost ke konzumu alkoholu a drog.

Propaganda LGBT tvrdí, že psychologická onemocnění jsou důsledkem homofobie. Jenže osoby typu leváků a rusovlasých, či pronásledovaní křesťané či židé nevykazují v důsledku tlaku, kterému jsou vystavovány žádné vyšší procento psychiatrických chorob ani konzumu alkoholu či drog. Tyto jevy jsou však obzvláště závažné v zemích, kde zavládlo „gay friendly“.

Závěr: tzv. homosexualita není vrozená a je změnitelná. Když o ní mluvíme velmi kriticky, je to jedině z lásky. Je přirozené nedívat se mlčky na osoby, které vystavují riziku svůj zdravotní stav, a ti, kteří se na ně přitom jen usmívají, zcela jistě je nemilují. Jak říká můj přítel, bývalý gay Joseph Sciambra, všichni jsme schopni být svobodní, ale jsou to gayové, kteří stále umírají na „své“ choroby.

Jaterní cirhóza B je nevyléčitelná. Když se syfilis spojí s AIDS, stává se rezistentní vůči antibiotikům a může zabíjet. A především člověk je nekonečně šťastnější, když žije v souladu se svou fyziologií. Dovolte, abychom vám to řekli, neboť vás milujeme. Je pro vás lepší prožívat sexualitu, tak jak byla stvořena, když muži milují ženy a ženy muže.

Poslední otázka: Proč by rodič, v okamžiku, kdy mu syn sdělí, že vede způsob života, ve kterém je 140% riziko nákazy rakovinou a 140% riziko syfilidy, měl by s tím být spokojen? Můj synu, miluji tě až k smrti, ale musím odsuzovat to, co děláš!

Na závěr připojuji první řádky z knihy *Stát se normální* od psychoterapeuta a bývalého gaye Richarda Cohena:

Nikdo nepřichází na svět s homosexuální orientací. Neexistuje žádný vědecký údaj na podporu genetické nebo biologické přitažlivosti k individuům stejného pohlaví. Nikdo se nepokusil dokázat přitažlivost k individuům stejného pohlaví. Taková přitažlivost je důsledkem nevyřešených dětských traumat, která vedou ke zmatení sexuální identity. Individua jsou schopna zvolit či změnit nebo přejít od homosexuální orientace k orientaci heterosexuální. Přitažlivost k individuům stejného pohlaví není vrozená. To, co jsme se naučili, se můžeme odnaučit. Když se rány vyléčí a jsou naplněny neuspokojené potřeby, zakusíme svou sexuální identitu a vynoří se na světlo heterosexuální touha. Nestavíme se proti dobré nebo špatné věci, ale proti citovému zmatku ve vztahu k individuům stejného pohlaví. Ve stylu homosexuálního života není nic vznešeného; naopak, tento styl je cha-

rakterizován mnoha deziluzemi a velmi často ustavičným hledáním lásky skrze souběžné vztahy. Není to něco špatného, když zakoušíme přitažlivost osob stejného pohlaví, pokud to představuje stimul pro řešení neuspokojené potřeby lásky. Nicméně jednání na základě takové touhy vyvolává frustrace a utrpení. Nacházíme se v citovém zmatku, pokud jedinec neuznává svou skutečnou a přirozenou maskulinitu nebo feminitu a místo toho se zoufale snaží vyplnit mezeru tím, že se spojuje s někým stejného pohlaví.

Zdroj: <https://www.euportal.cz/Articles/21675-zasadni-objev-vedcu-nikdo-neprichazi-na-svet-jako-homosexual-neexistuje-zadny-vedecky-udaj-na-podporu-geneticke-nebo-biologicke-přítazlivosti-k-individuu-stejneho-pohlavi.aspx>

Silvana de Mari : [Nuova Busola Quotidiana](#)